

A CUKORBOT LEGENDÁJA

Helen Haidle: A CUKRÁSZMESTER AJÁNDÉKA

A következő linken angol nyelven, David Haidle illusztrációival látható, hallható a történet:

<https://www.youtube.com/watch?v=uVXQpejFhrU>

Réges-régen egy fagyos téli reggelen meleg fény ragyogott egy édességbolt ablakában. Az idős cukrász odasétált az ajtóhoz, és kiakasztotta a "Nyitva" táblát. Aztán a nagyhasú tűzhelyéhez lépett és telerakta fahasábokkal és szénnel, miközben magában mosolyogva gondolt a 7 éves lány unokájára.

– Mit tudnék adni ennek a Katie lánynak karácsonyra? Valami különlegessel szeretném meglepni.

Benyúlt a pult alá, és előhúzott egy kopott bőröndöt, amiből kicsomagolt egy kézzel faragott Betlehemest. Gondosan elhelyezte a nagyméretű bábukat az ablakpárkányon. Majd késedelem nélkül nekifogott a munkának. Megtöltötte a cukorkás üvegeket drázsékkal, savanyú cukorkával, nyalókákkal. Magában kuncogott, amikor eszébe jutottak a Cseke gyerekek, mindegyiküket név szerint ismerte, és azt is, hogy kinek mi volt a kedvence.

Aztán végignézte a karácsonyi megrendelések listáját és az idős boltos egy keresztet rakott minden család neve mellé, ahol gyerekek voltak.

– Meglepem ezeket a gyerekeket valami ráadással. Bárcsak láthatnám az arcukat, amikor megtalálják a meglepetést!

Egy karácsonyi éneket dúdolgatva kinyitotta a szekrényt és kivett belőle egy sor dobozt és üveget, amelyekből össze kellett állítania a karácsonyi megrendeléseket.

Hirtelen az ajtócsengő csilingelt, hó és szél fújt be a nyitott ajtón. Az öregember öröme egy csapat gyerek nyomakodott be, akárcsak egy csivitelő madárraj. Nevetgélve és csacsogva a pult köré sereglettek miközben kiválasztották és megvették a finomságokat. A legkisebb fiú a kesztyűjét az üveghez nyomta és csak bámulta a válsztékot. A boltos tudta, hogy Dávid családjára nehéz napok járnak, mióta Dávid édesapja meghalt. Dávidot kivéve minden gyerek kirakta a pultra az aprópénzét és kiválasztotta az édességét. Az öregember elbeszélgetett velük, miközben zacskókba csomagolta az édességet és átkötötte őket piros szalaggal.

– Alig várom, hogy feldíszítsuk a házunkat és a karácsonyfát ma este – mondta Ben.

– Én meg alig várom, hogy kapjak egy új porcelánbabát karácsonyra – dicsekedett a kis Sára.

Két másik kislány egy szót sem szólt, és az öregember tudta, hogy a legtöbb családnál csak néhány ajándék kerül idén a fa alá. Kim megszólalt:

– Pénteken lesz az iskolai karácsony: lesz süti és játék is.

A cukrász felnevetett: – Az jó móka lesz mindannyiótoknak!

Az óra ütését hallva Ben elkiáltotta magát: – Hé, mindjárt becsöngetnek!

Az öregember gyorsan odaadta mindenkinek a zacskóját és egy extra csomagot Dávid kezébe nyomott, akinek a szeme az örömtől felragyogott.

– Köszönjük és boldog karácsonyt! – kiabálták a gyerekek, miközben kiviharzottak az ajtón.

Az öregember, miközben az ablakon keresztül nézett a gyerekek után, lepillantott a Betlehemre, amit az édesapja faragott kézzel sok évvel ezelőtt.

– Remélem, hogy a gyerekek nem feledkeznek meg a legszebb karácsonyi ajándékról! – gondolta magában miközben hátrasétált az üzletben és letérdelt egy szék mellé imádkozni.

– Drága Uram! Te nálam is jobban szereted ezeket a drága gyermekeket. Szeretnék segíteni nekik, hogy megismerhessenek Téged és megkaphassák a legszebb karácsonyi ajándékodat. Mutasd meg nekem, hogy hogyan tudnám megáldani őket!

Megkapaszkodva egy székből a mester felhúzta magát és miután kitörölte a szeméből a könnycseppeket, elkezdte kimérni a cukrot és a szirupot egy régi üstbe, aztán begyújtott a tűzhelybe. Majd türelmesen kevergetni kezdte a masszát és várta, hogy felforrjon. Amikor a szirup elkezdett bugyogni, mosoly suhant végig az arcán.

– Megvan! Készíték egy új édességet Katie-nek és a többi gyereknek. Egy édességet, ami elmondja nekik, hogy miről szól a karácsony. Milyen íze legyen? Katie szereti a borsmentát...Felemelt egy kis barna üvegcsét és óvatosan 3 cseppet cseppintett a masszába és mélyen belélegezte az illatot.

– Hmm. Ez az illat emlékeztet az ajándékok illatára, amit a bölcsek hoztak Jézusnak ajándékba. Szeretném, ha ez az édesség másmilyen lenne. Fehér, mivel Jézus tiszta és bűntelen életét élt, olyat, amelyet én soha nem tudnék. És kemény lesz, nem puha és nyúlós, mert Jézus is olyan mint egy kőszikla: megbízható és bizalomra méltó.

Ezután kiöntötte egy tálba a forró szirupot, hogy kihűljön, és közben körbenézett a boltjában ötletekért. Hmm. Mit mondhatna még ez az édesség Jézusról? Bevajazta az ujjait, és kivette a ragadós masszát az edényből és elkezdte nyújtani. Minél jobban nyújtotta, annál simább és fehérebb lett.

– Drága Istenem! Mutasd meg nekem, hogy mit készíthetnék ebből az édességből?

Oldalra pillantott a Betlehemre és támadt egy ötlete. Egy kis gombócot kiemelt a masszából és bottá formált, amelynek az egyik végét meghajlította.

Diadalmasan felkiáltott: – Nos, mit fog szólni hozzá Katie, ha meglátja?

A mester gondolatait a csillingelő csengő hangja szakította félbe:

– Szia Nagyapa! Megjöttem!

Egy rózsás arcú leányka szökdécselt át a bolton. Az öregember lerakta a cukorbotot és megfordult, hogy megölelhesse őt:

– Szia Katie! Hogy van az én legkedvesebb lányunokám?

– Oh Nagyapa, tudod, hogy én vagyok az egyetlen lányunokád!

Nagypapa kuncogott.

– Tudom, de akkor is a kedvencem vagy.

Katie szeme tágra nyílt, amikor megpillantotta a cukorbotot.

– Mit készítesz Nagyapa? Ez egy különös forma.

A mester leült és figyelmesen nézte Katiet majd megkérdezte: – Szerinted mire hasonlít?

A szemöldökét érdeklődve felhúzta, miközben Katie a kezében forgatta, méregette az édességet.

–Tudom már, egy bot! Olyan, amit a sétáidhoz magaddal viszel.

Az öregember mosolygott: – Igazad van, tényleg úgy néz ki, mint egy bot.

És aztán a betlehemesre mutatott: – Nézd csak, a pásztoroknak is van egy. Pásztorbotnak hívják – magyarázta Nagyapa. – Néha a pásztor finoman ráhelyezi a bárány hátára mintha simogatná vele, hogy a szeretetét fejezze ki, pont úgy mint egy forró ölelés. A bot megnyugtatja a bárányokat és vezeti is őket. A kampója meg is menti őket, amikor a lábuk beakad egy tüskés bokorba. A pásztorok arra is használják a botjukat, hogy a veszélytől elhúzzák a bárányokat, például egy kígyótól, vagy egy mérgező növénytől, vagy egy veszélyes sziklameredélytől, ahol lezuhanhatnának.

Mosolyogva Katie-re nézett és bízta: – Kóstold csak meg, bátran!

Miközben Katie nyalogatta az édes botot, folytatta:

– A jó pásztor szereti a juhait. Mindent megtenne értük, még az életét is odaadná, hogy megmentse a nyáját. Ez a bot emlékeztethet bennünket arra, hogy Jézus a jó pásztorunk.

A mester levágott még egy darabot és a végét meghajlította, fejfelé. Majd megkérdezte őt: – És most mit látsz?

Katie szemei felragyogtak és úgy mondta: – „J” betűt. Miért készítettél „J” betűt?

Mosolyogva mondta: – Találd ki!

– Oh, tudom már: J mint Jézus!

– Igen Katie. Karácsonykor Jézus születésnapját ünnepeljük. Ez a cukor J az én különleges karácsonyi ajándékom neked.

– Köszönöm Nagyapa! Nagyon finom az íze és az illata is jó, de egy kicsit egyszerű. Színezzük ki!

– Igazad van! Azért akartam, hogy fehér legyen, mert Jézus szent és nincs benne semmi sötét bűn. De tegyünk hozzá egy kis színt!

– Használj pirosat! A pirosat szeretem karácsonykor a legjobban.

A mester miután leemelt egy kis üvegcsét a polcra, előhúzott egy apró ecsetet a fiókból.

– És a piros mire emlékeztet téged?

Katie figyelmesen nézte, ahogy Nagyapa belemártja az ételfestékbe az ecsetet.

– A pirosról a szeretet jut eszembe és szívek.

– Ah, most segítesz nekem kicsi lány – mondta Nagyapa, miközben az ecsettel óvatosan egy csíkot húzott körös-körül a fehér boton.

– A Biblia azt mondja nekünk: „Úgy szeretete Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Katie, soha ne feledkezz meg a legelső karácsonyi ajándékról.

– Jézus, a baba Jézus volt az első ajándék? – kérdezte.

Nagyapa bólintott. – Ő volt Isten szeretetéből fakadó ajándéka az egész világnak. A piros Isten szeretetére emlékeztet bennünket. – Gyengéden beszélt, miközben a vastag vonalat festette a botra. – A piros a vér színe is. A piros csík arra is emlékeztet bennünket, ahogy Jézus vére értünk folyt a kereszten.

– Szomorú leszek, ha arra gondolok, hogy Jézus meghalt.

– Igen, kislányom, szomorú. De Jézus megmutatta, hogy mennyire szeret bennünket, amikor az életét adta értünk a kereszten, hogy a bűneinket meg tudja bocsátani. Amikor megízleled az édességet, gondolj Isten édes szeretetére és emlékezz arra, hogy nem halott, hanem él. Ez igazán jó ok arra, hogy örüljünk! Nem?

Katie bólintott. – Egy nap a mennyben fogunk élni, ahogy Nagymama.

Könnyek homályosították el Nagyapa szemét: – Igen. A mennyország Isten ajándéka, ami örökké tart. A szeme ragyogott, miközben Katie-nek nyújtotta a kész cukorkát.

– Figyelj rá, hogy hogyan fogod meg! A festék még nem száradt meg.

Az idős ember hátradőlt a székében és megkérdezte: – Mit gondolsz erről a cukorról, Katie?

– Tetszik. Szeretnék belőle adni minden barátomnak és elmondani, hogy mit jelent. Készítenél belőle nekik is?

– Igen. Együtt fogjuk elkészíteni. Miután elvágom őket, segíthesz az egyik végét meghajlítani. Még a csíkokat is megfestheted rá.

– Ez nagyon jó móka lesz! – ugrált örömeiben Katie.

Nagyapának könnyek szöktek a szemébe, miközben magában imádkozott: – Köszönöm Uram, hogy meghallgattad az imámat, és köszönöm, hogy elküldted Katiet, hogy segítsen nekem.

Az öregember előrehajolt és mosolygott: – Drága Katie, te is része voltál ma Isten válaszában az imámra. Én akartam neked egy különleges ajándékot adni, de cserébe te adtál nekem. Segítettél elkészíteni egy édességet, ami a Karácsony igazi jelentőségéről beszél, egy édességet, ami Jézusra emlékeztet.

Katie a karját Nagyapa nyaka köré fonta: – Oh Nagyapa, szeretlek! Annyira boldog vagyok, hogy segíthettem neked!

– Adjunk hálát Istennek, amiért segített nekünk – mondta.

Együtt letérdeltek és hálát adtak Istennek. Imádkoztak, hogy az édesség segítsen sok embernek megismerni a Karácsony igazi jelentését.

Kint a hó csendben betakarta az üzletet, bent pedig a pattogó tűz melege és az édességek illata töltötte meg a boltot. A cukrászmester tudta, hogy soha nem fogják elfelejteni ezt a napot, de soha nem is álmodott volna arról, hogy ez az édesség a karácsonyi hagyományok része lesz szerte a világon. Cukorbotnak fogják elnevezni.

Jelentései

A kemény, fehér cukor: Jézus mint a szikla – erős és megbízható.
Ő szent és tiszta, bűntelen.

A borsmenta illat: a bölcsék ajándékára emlékeztet.

A pásztorbot forma: Jézus a jó pásztor.

A J betű: Jézus a Megváltó.

A piros szín: Jézus vérére emlékeztet, arra, hogy Ő meghalt értünk a kereszten.

A vastag piros csíkok: a keresztet jelképezik.

A vékony csíkok: Jézus sebeire emlékeztetnek, amelyeket a korbács, a töviskorona és a szögek okoztak.